

Presidentkampen

Ikke ensidig fokus

Håkon Kongsrud Skard
president i Norsk psykologforening

Uenighet er et gode. Skremmebilder er det ikke.

Håkon Skard avkrefter i dette innlegget at han ønsker å gi de tillitsvalgte mer makt. Foto: Fartein Rudjord

Jeg leser at Heidi Tessand ikke kan støtte mitt kandidatur og etterlyser nye kandidater til vervet som visepresident. Som presidentkandidat ønsker jeg velkommen samarbeid med alle som har engasjement for foreningen.

Når Tessand presenterer mitt kandidatur som et ensidig fokus på medlemmenes behov, så presenterer hun det samme skremmebildet som Høstmælingen. Jeg har gjentatte ganger presisert at jeg ønsker å kjempe for medlemmenes faglige vilkår til å gi behandling, vilkår jeg mener er til befolkningens beste. Hun presenterte selv medlemsundersøkelsen som foreningen gjennomførte i juni, som dokumenterer omfanget av uholdbar behandling som gis i psykisk helsevern. Jeg mener bestemt at ressursmangel er en vesentlig del av problemet, all den tid helseforetakene bruker midler avsatt til våre pasienter for å styrke det somatiske helsetilbudet. En fagforening som ikke er villig til å påpeke dette mener jeg svikter et fundamentalt aspekt av sitt oppdrag som samfunnsaktør og faglig forening. Det påstås videre at jeg ønsker å gi de tillitsvalgte mer makt, en uttalelse jeg benekter kategorisk å ha kommet med og som enkelt kunne blitt avkreftet.

Jeg mener at en medlemsorganisasjon skal finne sine ledere blant medlemmene. Ti års erfaring fra sekretariatet bør ikke være nødvendige kvalifikasjoner. Jeg har vilje til å samarbeide med meningsmotstandere og de med annen erfaring fra faget, inkludert Heidi Tessand og eventuelle nye kandidater til vervet som visepresident. Fordi det er gjennom konstruktiv meningsutveksling og felles innsats vi finner de beste løsningene.

Basert på meningsutvekslingen mellom Høstmælingen og meg denne høsten, håper jeg medlemmene stemmer på den de vil ha som president. Ikke den de må stemme på for å få visepresidenten de ønsker.